

न्योऽन्यमभिविद्रुताः MBu. 6, 1776. — 2) auseinanderlaufen, fliehen: सैन्यं दृष्ट्वाभिविद्रुतम् MBu. 6, 4614.

— प्रावि auseinanderlaufen, fliehen: रथाः सर्वे कस्माच्चैते प्रविद्रुताः MBu. 7, 4865.

— सम् zusammenlaufen RV. 6, 73, 11 (s. u. वि). — Vgl. संद्राव.

2. हु (= 1. हु) 1) adj. am Ende eines comp.; s. मितहु, रघुहु, शतहु. — 2) f. Lauf, Gang ÇABDAR. im ÇKDr.

3. हु हुणाति Jmd. Etwas versetzen (हिंसायाम्) Dhātup. 27, 33. तं उद्रावाद्रिणा कपिः BHATT. 14, 84, v. 1. स भस्मसाच्चकारारिण्डिद्राव च कृतात्तवत् 85, v. 1. Reue empfinden (अनुताप) KAVIKALPADRUMA im ÇKDr. — Vgl. हू, धू.

4. हु 1) m. n. = दाह Holz, ein Geräthe aus Holz, z. B. Schale, Ruder Nir. 4, 15. 19. हुण इहृतिमूर्दिम् RV. 1, 161, 1. 5, 86, 3. मनीषा हुणा न पारमीर्य नदीनाम् 8, 35, 11. (सामः) अभि योनिमयोक्तम्। हुणा मध्यस्थमासदत् 9, 1, 2. 98, 2. आ तू षिञ्च करिमीं क्षौरुपस्थै 10, 101, 10. वनस्पतयो वै हु TBa. 1, 3, 1. आददीताथ यज्जगं हुमांसमधुसर्पिषाम् M. 7, 131. — 2) m. Baum AK. 2, 4, 1. H. 1114. Ast UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 36. — Vgl. इन्द्र०, सु०, करिद्रु, करिहु.

हुकिलिम n. ein best. Baum, = किलिम (welches auch n. ist) = देवदाह AK. 2, 4, 2, 34.

हुघर्षा (4. हु + घर्ष) gaṇa श्रीरुणादि zu P. 4, 2, 80. m. 1) Holzkeule, Keil NAIGH. 5, 3. Nir. 9, 23. P. 3, 3, 82. AK. 2, 8, 2, 59. H. 785. an. 3, 207. fg. MED. n. 52. RV. 10, 102, 9. AV. 7, 28, 1. KAUC. 46. Die Erklärung des Nir. durch हुमयो घनः verbietet das Wort durch Holzast zu übersetzen. Diese Bed. geben dem Worte Schol. zu P. 3, 3, 82. MED. und H. an., wo पर्णु st. पशु zu lesen ist. — 2) eine best. Pflanze (s. भूमिचम्पक) ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) Bein. Brahman's (vgl. हुक्पा, हुक्पा) H. 211. H. an. MED.

हुघर्ष m. angeblich eine von हुघर्षा verschiedene Bed. habend P. 3, 3, 82, Sch. Nach COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 8, 2, 59 = हुघर्षा.

हुघ्री (4. हु + घ्री von कृन्) f. Holzast KAUC. 14, 25, 26.

हुङ् द्रौडति und हुङ्ति im Wasser untergehen Dhātup. 28, 100, v. 1.

हुण्, हुणाति kriechen; gehen, sich bewegen; tödten, verletzen (vgl. हू) Dhātup. 28, 47.

हुणा 1) m. a) Scorpion (vgl. द्रोणा, हुत) AK. 2, 5, 14. H. 1211. an. 2, 144. MED. n. 16. Hār. 218. — b) Biene H. an. — c) Verläumder u. s. w. (पिप्पुन) ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) f. हु gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. AK. 3, 6, 1, 9. a) eine kleine Schildkrötenart TRIK. 3, 3, 129. H. an. MED. — b) Wassereimer (जलद्रोणी, अम्बुद्रोणी) H. an. MED. — l) Hundertfuss, Julius (कर्णजलौकस्) BHAR. zu AK. 3, 6, 1, 9. ÇKDr. — 3) f. आ Bogen-sehne H. 776. — 4) n. a) Bogén H. 775. H. an. MED. — b) Schwert (vgl. हुपाक) H. an.

हुणसै (4. हु + नस्) adj. eine klotzige Nase habend P. 5, 4, 118, Sch.

हुपाक m. Degenscheide Hār. 125. Eher 4. हु + नक्, als हुपा Schwert + क्, wie WILSON angiebt; nach ihm auch हुनक्.

हुपा f. = हुपा, द्रोणी Wassereimer BHAR. zu AK. 1, 2, 2, 11. ÇKDr.

हुत 1) partic. von 1. हु s. das. — 2) m. a) = हुणा Scorpion H. 1211, Sch. — b) = हुम Baum BHAR. im ÇKDr.

हुतव (von हुत) n. das Schmelzen, Zerfließen: अश्रुपातपरतद्वहुत- III. Theil.

वाञ्छेतसो मताः Sib. D. 38.

हुतपद (हुत + पद) 1) adj. einen schnellen Schritt habend; °पदम् adv. schnellen Schrittes, eiligst, alsobald: निष्क्रान्तः ÇAk. 90, 5. व्रजति VAK. Bha. S. 104, 20. स्थितः MBu. 4, 762. — 2) n. ein best. Metrum (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 23).

हुतबोध (हुत + बोध) m. schnelle Erkenntnis, Titel einer Grammatik COLEBR. Misc. Ess. II, 47. Vgl. °बोधिका Titel eines Commentars aus unserer Zeit zum Raghuvamça GILD. Bibl. 224.

हुतमध्या (हुत rasch + मध्य Mitte) f. ein best. Metrum (2 Mal — — — — —, — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 164 (VI, 2).

हुतविलम्बित (हुत + वि०) adj. abwechselnd schnell und langsam; n. ein best. Metrum (4 Mal — — — — —) ÇAUT. 31. KHAN- DOM. 48. °लम्बितक n. ÇAUT. 32.

हुति (von 1. हु) f. N. pr. der Gemahlin Nakta's und Mutter Gaja's BHAG. P. 5, 15, 5.

हुनख (4. हु + नख) m. Dorn TRIK. 2, 4, 5. — Vgl. हुमनख.

हुनक् s. u. हुपाक.

हुपद (4. हु + पद) gaṇa कर्णादि zu P. 4, 2, 80. 1) n. Holzsäule, Pfosten (namentlich zur Anfesselung Gefangener dienend) NAIGH. 4, 1. Nir. 4, 15. अनुशेषा कृत्स्नं नीतस्त्रिधादित्यं हुपदेषु बद्धः RV. 1, 24, 13. हु- पदादिब मुमचानः VS. 20, 20. AV. 6, 113, 2. 19, 47, 9. कनोनकेव विद्रुधे नवे हुपदे अर्भके RV. 4, 32, 23. Säule überh.: अयस्मये हुपदे बोधिय इह AV. 6, 63, 3. — 2) m. N. pr. eines Königs der Pāṇkāla (der auch den Namen यस्सेन führt), eines Sohnes des Prshata und Vaters Dhr̥ṣṭi- adjunna's (हुपदपुत्र BHAG. 1, 3), Çikhaṇḍin's oder der Çikhaṇḍini und der Kṛṣṇā (द्रौपदी), der Gemahlin der Pāṇḍu-Söhne, MBu. 1. 2453. 2715. 5109. fgg. 5300. fgg. 5, 5100. 7383. fgg. 7461. 12, 10875 (हु- म्द). BHAG. 1, 4, 18. HARIV. 1112. fgg. 1793. 5497. 8069. 8098. VP. 435. BHAG. P. 1, 15, 7. 9, 22, 2. — हुपदादित्य eine Form des Sonnengottes SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 70, b, 6. द्रौपदादित्य ebend. 20. Verz. d. B. H. 146. b. हुपदात्मजा Kṛṣṇā oder Draupadī mit der Umā identifi- cirt SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 70. b. 23. fgg. — 3) f. आ Bez. einer Rk: गायत्र्यष्टसकृत् तु हुपदा वा शतं जपेत् ĀṆIKĀKĀR. im ÇKDr. (Suppl.).

हुपदी f. zu हुपाद (4. हु + पाद) klotzige Füße habend gaṇa कुम्प- य्यादि zu P. 5, 4, 139.

हुम m. 1) oxyt. (von 4. हु) Baum P. 5, 2, 108. VP. 7, 32, 33. AK. 2, 4, 1, 5. TRIK. 3, 3, 297. H. 1114. an. 2, 326. MED. m. 15. SHADY. Br. 5, 11. M. 9, 255. 11, 64. 166. 12, 101. Hip. 1, 12. N. 11, 37. R. 1, 64. 6. Suçr. 1, 22, 20. 98, 10. RAGH. 11, 23. Çik. 31. Hit. 34, 21. हुमगुल्मवल्लयः VARĀH. BH. S. 53, 107. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBu. 2, 79. 3, 1657. 7, 6904. R. 5, 20, 10. Insbes. bez. हुम nach H. an. und MED. einen Baumin Indra's Himmel (पारिजात; vgl. हुमेश्वर). — 2) N. pr. eines Fürsten der Kīm- purusha (nicht Bein. des Kuvera, wie WILS. und ÇKDr. angeben) H. an. MED. MBu. 1, 227. 2644 (mit dem Daitja Çivi identificirt). हुमः किंपुरुषेश्च उपास्ते धनदेश्वरम् 2, 410. देशं किंपुरुषाद्यासं हुमपुत्रेण रति- तम् 1038. हुमं किंपुरुषाचार्यम् 1350. HARIV. 8014. 5495. Lot. 3 (König der Kīm̐nara). ein Sohn Kṛṣṇa's und der Rukmiṇi HARIV. 9182.